

KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail, Reg. No. 3088

BOX 520, STATION "D", TORONTO, ONTARIO, M6P 3K1 CANADA

No. 6., Vol. 23., 15. června-June 15th, 1989.

The naked face of communism

To the wishful thinkers who believes that atheistic communism is waxing soft and civilized, I offer undeniable proof that the opposite is true.

The Beijing Massacre of June 3-4, 1989. Behold there the naked face of communism, awash in the blood of the youthful martyrs whose unbearable crime against the communist state was that they embodied the profound longing of the people of China for a larger taste of liberty under the harsh, hateful regime of Deng Xiaoping. Gaze upon the evil, impassive countenance of communism thus unveiled by this arch bully and his congress of homicidal overlords; then tell me that communism now wears a human aspect; tell me that communism is not the most savage system of slavery ever devised by the malevolence of perverted men.

By casting aside its pretense of civilized behavior long enough to execute the Beijing Massacre, communism has shown us its true, its only character. No amount of wishful thinking can erase the truth about Tiananmen Square and the satanic ideology which authorized it.

Deng Xiaoping will be remembered by hon-

"Mississauga News"

Albert Atkins

Guest column

est historians as the mass murderer of his own countrymen. For it was by his order that thousands of unarmed Chinese civilians were cruelly slaughtered by the guns and tanks of his regime's army of trained combat troops.

In communist circles, Deng Xiaoping will be immortalized as an exemplar of the approved communist response to mankind's hunger for freedom. He will be idolized as a defender of communist orthodoxy, praised as a true spiritual son and heir of the father of Soviet communism, V.I. Lenin, and compared favorably to that ruthless midwife of Chinese communism, Mao Ze-dong. He has demonstrated beyond cavil how very effec-

tively entrenched communism crushes potentially rebellious slaves who dare to speak of liberty.

As this is written, the propaganda mills of Red China are churning out the Big Lie — that the Beijing Massacre never happened. The Big Lie will serve its purpose — the pacification by confusion of a restless and resentful populace. But can it hide for ever the ghastly truth about Tiananmen Square? Not in China, where all things, sooner or later, become common knowledge.

The Beijing Massacre was more than an expression of communist savagery. It was an attempt to murder an idea — the idea of freedom. A foolish and vain effort, because you cannot destroy an idea with guns and tanks. At the moment, China's rulers cannot grasp this self-evident truth. They are in a state of shock, wondering why several decades of intense communist oppression and indoctrination failed to root out the idea that the natural condition of man is to be free. It must worry them tremendously to see that the passion for freedom burns brightest in the youth of China, who from birth have been fed an ex-

clusive diet of communist dogma and propaganda.

The Beijing Massacre undoubtedly foreshadows the defeat of communism in China. In her long and painful history, China has outlasted natural and man-made disasters by the score. She will also outlast this troublesome social disease called communism. Barbarians such as Deng Xiaoping and his corral of killers come and go in China as particles of dust upon the surface of a deep and shoreless sea. For a time they prevail, then vanish as though they had never been. So shall it be with this present experiment in terror and tyranny.

The Chinese are an infinitely patient and resilient race. To them time is irrelevant in the grand scheme of life. A thousand days or a thousand years, it is one with them. The wisdom of the Chinese people, fashioned by the living of eons of time, assures them that communism, with its terrors, tortures and ever-present promise of violent death, shall pass away.

And still there will remain China, always China.

And the memory of the Beijing Massacre.

Tony Daicar remembers when ...

On August 5, 1939, when the train pulled into Frankford to unload a group of men speaking a foreign language, one of the passengers was Anthony Daicar. Like most of that first group, he was picked by Thomas Bata to come to Canada to do a specific job. His role was to start up the Bata retail operations. In Czechoslovakia, he had been responsible for a chain of 500 retail stores.

Eight months after landing, the first Bata store opened in Sudbury on Elm St. The Bata name was not used in these early days, so the store carried the name Falcon Shoes. Between 1940 and 1946, 77 stores were opened spreading through Sudbury, Ontario, then to the Belleville area before heading into southern Ontario.

The first store opening bears vivid memories for Mr. Daicar. "We ordered a big truck and loaded it with shoes. Joe Carrier got his first order from us! After we had the shoes in the truck, we piled in the display shelves, chairs and other fixtures we had brought with us from Czechoslovakia. Then we hopped in the cab with the driver and headed for Sudbury. We worked setting up the store until 4 a.m., then opened the store at 9:00 a.m. Our first day was a big success," he recalled.

Twelve stores in all were opened during the first year. Mr. Daicar did the buying, the lease negotiating.

Later, Mr. Daicar became the sales manager of Bata

Footwear with the monumental task of opening volume accounts. "Practically every account we have today was one I originally opened," he said.

His job was not easy. Canada had a firmly entrenched shoe-making industry. Buyers were not inclined to buy from a 'new' company.

While opening stores, Mr. Daicar watched with keen interest the developments at the paper mill which served as a makeshift shoe factory while the new plant was being built in Batawa. "We started in September 1939 to make shoes in Frankford. They were branded Arch Support and were available in three fittings. This line had been exported to Canada from our mother factory since 1935.

During the war only a small part of the factory was used for shoemaking. The rest became a munitions plant making various items for use on wartime machines.

Immediately after the war the company branched out into various types of shoes from Goodyear Welt to Californias to Stitch downs to Cements. It became obvious that too many constructions were being used and by 1969 the company eliminated everything and jumped into North Star joggers. "In December 1969 we made the first 1,000 pairs of joggers under the North Star name. It just happened that we had the right product at the right price at the right time for the market," said Mr. Daicar.

North Stars grew into a shoemaker's dream. Style 38, the basic white jogger with two blue stripes, became a best seller. As fast as the plants could turn them out, they were whisked to market.

By 1978, 11,220,000 pairs of North Stars had been sold by Bata Footwear.

On 19. and 20. Aug. 1989 Batawa will celebrate its 50th "birthday". All former Bata people are welcome!

TONY DAICAR

IN MEMORIAM

Our paths crossed first during the early 1960s when, as the officer responsible for cultural affairs at our missions in Paris and London, I came to know this cultural emissary from Canada, facilitated arrangements for various exhibitions of her work abroad and, in the process, succumbed to her art. Then in November 1981, in my capacity as Secretary General of the National Museums of Canada, I had the pleasure of opening an exhibition of fibre art at the Art Gallery of Windsor in which Helen's work was featured.

I should admit it now — I am a fibre freak! Henry Moore said most people are form blind. I would add that many of us are born 'reaction' blind. The particular challenge in the true appreciation of the work of a fibre artist like Helen, to my mind at least, is texture: the palpably tactile element which the wall hanging illuminates. Hers is an art that the eye feels; its sensibility is characterized by the visible touch, where the eye like a shuttle must play on the warp and the woof. As our paths crossed, the artist wove her tapestry through time.

It has been said of Helen that she is at heart a communicator. Her language is colour, which has been described as both hot and cold. Helen's exploration of the fibre medium led her to explore heraldic forms. As Jean Johnson, organizer of many fibre exhibitions, has observed, her use of material is sensual but her statement is philosophical.

Helen is an artist, communicator and teacher; she is also a student of architecture. Her work speaks of the collaboration between the architect and the artist: the creator of space and the artist who is inspired to create within that space and to affect it. But, as Helen knows, this is an ancient challenge from a long tradition, harking back to the role of the medieval tapestry-maker and beyond. The tactile sensuality of the modern hangings that Helen creates adds colour and warmth as well as comfort to our 'cold spaces', as the mediaeval artist

GREGOR, Helen Frances C.M., A.R.C.A. (London), R.C.A.-Artist, born in Prague, Czechoslovakia — Suddenly, while travelling in Seoul, Korea, May 26th, 1988. Loving wife of Tibor, dear mother of Jan Michael and Anne and grandmother of Mariha Rose. Member of the Order of Canada, member of the Royal Canadian Academy of Arts, Honorary Life Member of the Royal Ontario Museum and the Ontario Craft Council, Honorary Fellow of the Ontario College of Art and the New Brunswick Craft School. Founder and Head of The Textile Department of the Ontario College of Art for 33 years. A memorial service will be held at Rosedale United Church, Roxborough Drive, Rosedale, on Thursday, June 1, at 2 p.m. In lieu of flowers, donations may be made to the Scholarship Fund of the Toronto-Eglinton Rotary Club Charitable Foundation or to the Helen Frances Gregor Scholarship Fund, Ontario Craft Council, McCaul Street, Toronto.

in a practical way subdued draughts and enlivened the stone walls of castles. Ultimately, Helen's art finds its sources in cave, tent and teepee. Where mankind lives, someone weaves.

I have spoken of Helen's art, and she will speak for herself. Let me conclude this introduction with some observations of a more prosaic but equally important kind.

As one of Canada's foremost textile artists, she has been a most effective force in the revival of interest in tapestry in our country and she has played a leading role in the establishment of a Department of Textiles at the Ontario College of Art. Born in Czechoslovakia, Helen came to Canada in the early 1950s in search of freedom, a home in which to raise her family and a place to practise her art. Helen, we are grateful you came. Thank you for what you have told us and what you have taught us, but most of all thank you for what you have made and revealed to us.

Ian Christie Clark
Ambassador and Permanent Delegate
of Canada to UNESCO.

This article was published in 1986 in the book "The Fabric of My Life-Reflections of Helen F. Gregor", prepared in association with Anetta Mash. We wish to express our condolences to Helen's husband Tibor.

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH AND ENGLISH LANGUAGES.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Tel./416/ 278-4116.

Články, objednávky inserátů, opravy
adres a předplatné lze poslat na:
"KANADSKÉ LISTY", Box 520,
Station "D", Toronto, Ont. M6P 3K1.

Pokud jsou články podepsané, nemusí
se redaktor ztotožňovat s jejich
obsahem.

Předplatné na 1 rok:

Kanada a USA ...	\$ 17:00
Zámorí lodí ...	\$ 20:00
Zámorí letecky ...	\$ 30:00

Jednou větou

V Beeton, Ont. oslavil nedávno své 90. narozeniny kpt. pěchoty v zál., krajan Odo Waldstein, známý v širokém okolí mezi Rotariány, zahrádkáři, býv. vojáky atd. Čtenáři místního tisku jej znají pro jeho časté a velmi vtipné "dopisy redakci". V posledním se zabývá otázkou, zda je praktická rovnoprávnost žen a mužů na bojišti, v případě války. Krajan Waldstein nám zapůjčil rukopis své práce, kterou nazval "The Other Side of War: A Chain of Odd, Bizarre or Comic, but True Stories". Jeho první knížka se jmenovala "Lough and Tell". --Svaz svob. čs. sportovců doporučil svým členům, aby se hromadně zúčastnili Čs. dne na Masaryktownu 2.7.--27.5. oslavil ve Vancouveru, BC své 75. narozeniny MUDr. V. Neumann. --V. Novák hledá Petra Thieleho. --Protože se v poslední době zvyšuje příliv starších návštěvníků z ČSSR, dr. Zicha a jiní znovu zdůrazňují nutnost nemocničního pojištění pro ně. /Jistá paní z ČSSR musela do nemocnice v Montreálu, pojištění neměla a její dcera dostala účet na \$4.600./ --V Torontě zemřel krajan Arnold Lukaščík, 89. --Celá řada krajanů, hlavně z východního Slovenska, si přišla poslechnout 200-hlasý smíšený sbor z Bulharska v byzantské katedrále v Unionville, Ont., kterou postavil slovenský krajan Štefan B. Roman. Základní kámen byl položen v r. 1984. Raritou je podobizna Panny Marie na průčelní stěně chrámu, která se skládá z 5ti milionů mosaikových čtverečků. V Kanadě žije údajně asi 35.000 slovenských katolíků byzantského vyznání. --Čs. občané něm. původu, usazení v Kanadě od r. 1939, oslaví letos 50. výročí příchodu slavnostním sjezdem v Edmontonu. Předsedou sjezdu, který započne 2. srpna, je Ludvík Lowit z Toronta. Jde o býv. sociální demokraty z čs. pohraničí, kterým se podařilo s rodinami po Mnichovu emigrovat do Anglie a později do záp. Kanady. --Poslanec Ota Hora z Ottawy by rád přijel na Čs. Den v Torontě, ale neví, zda mu lékař dovolí cestování. --Ont. premiér Peterson otevřel výstavu asi 40ti umělců různých původů v J.D. Carrier Art Gallery, 901 Lawrence Ave. W.; z našich vystavují Václav Váca a Maria Gabánková. --V Edici Veritas, C. P. 2130, Ste-Julie, Que. JOL 2C0, vychází kniha Petra Romana "Vlečen pod šibenici"; cena \$22 s poštovným. --Jméno instruktorky tenisu Vlasty Brankovské má dobrý zvuk v Ont. tenisové asociaci. --Ve Stirling, Ont. zemřel býv. bařovec Jan Svoboda. Měl továrnu v Perth, Ont. --Ortopedický primář Eduard G. Kosinka, MD, FRCS/C/ má ve své ordinaci /Suite 405, 360 Bloor St. W., Toronto/ známou Švábinského kresbu TGM. /Jeden z kanadských pacientů v něm "poznal" Lenina./ --Ross Škubník se z West Hill přestěhoval do Scarborough. --Dagmar Ždánková z Eastmen, Que. nám na ukázkou posílá několik svých básní. --Informace o V. letním sok. táboře v Quebecu /od 22.7. do 5.8./ má A. Janoušová, 884-9829; Montreál: V. Zajíc, 482-4739.

Pražské uzenářství

638 Queen St. West.
TORONTO, ONT M6J 1E4

Tel.: 364-1787

Krajská pouť do Říma

Zamská skupina Cyrilometodějské ligy v Kanadě organizuje ve dnech 10.-20. října hromadnou výpravu z Toronta do Říma. Cena zájezdu je 750 \$ a pořádá ho Global Expeditions. Poutě se zúčastní dp. Svatopluk Rus z Windsoru, který po ukončení slavnosti zamýšlí cestovat do Medjugorje v Jugoslávii. Byl by rád, kdyby se připojili i další krajané. V programu je i audience u svatého otce. Zájemci dostanou informace u V. J. Vostřezze na tel. č. (416) 547-6219 v Hamiltonu.

Dne 27. května t.r. přijal šéf podniků firmy Baťa ve světě p. Tomáš J. Baťa /na obrázku vlevo/ ve své rezidenci v Don Mills, Ont. svého dlouholetého zaměstnance p. Františka Anděla z Frankstonu, Vict. /Austrálie/. Druhá zleva je paní Oldřiška Andělová, pak paní Sonja Baťová a p. František Anděl. Bylo to zajímavé setkání přátel, během něhož p. Baťa vzpomínal, jak v srpnu 1939 přistál na lodi "Queen Mary" v New Yorku s neplatným čs. pasem a byl se skupinou Čechoslováků internován na Ellis Island. Mezi internované přišel jménem čs. konsulátu v New Yorku /nebyl vydán Němcům po 15. březnu 1939!/. Jiří Janeček, který pomohl legalisovat pobyt všem uprchlíkům z okupovaného Československa a umožnil p. Baťovi cestu do Kanady. Pan Anděl se v Torontě sešel také s p. Antonínem Cekotou a J. Varmužou. Při návštěvě Batawy potkal Ant. Daičara a F. Rabla a poznal nového šefa na Batavě. Je jím Jean Paul Richer, sympatický muž.

Dne 28. května t.r. celebrou v krásném kostelíku v Burlingtonu svou první mši sv. mladý krajský kněz Jiří P. Gaberle, z tzv. "posrpnové vlny". Měl zkušeného rádce a pomocníka v dp. J. Šachovi, který na fotografii stojí vpravo vzadu. Přišli krajané z Burlingtonu, z Hamiltonu, z Toronta a odjinud. Dp. Gaberle pochází z Prahy a byl na kněze vysvěcen dne 20.5.89 v katedrále sv. Jana Evangelisty v Milwaukee, Wisconsin, USA. Pan farář Šach upozornil věřící na kritický nedostatek mladých českých kněží ve svobodném světě a zdůraznil nutnost finanční podpory římského Nepomucéna.

CZECHOSLOVAK (TORONTO)
CREDIT UNION LIMITED

KAMPELIČKA

740 Spadina Avenue, Toronto, Ontario M5S 2J2 (roh Spadina a Bloor). Tel.: (416) 925-0557

24 HODINOVÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA

American Express
Travellers šeky
BEZ POPLATKŮ!

- Dlouhodobé vklady
- Denní úrokové vklady
- Speciální vklady
- RRSP

Platíme úrok na šeková konta.

- Hypotéky
- Osobní půjčky
- Speciální půjčky na nová auta
- Line of credit
- Šeková konta bez poplatků za šeky

Přijďte, pít nebo volejte pro podrobnější informace.

Úřední hodiny: pondělí a pátek 10-7, úterý až čtvrtek 10-5.

kultura

Horáková..Píka..Kalandra..

ČTVRT HODINY OD NAGARSKÝCH VODOPÁDŮ...

Letos vzpomínáme nedožité 90. narozenin významného čs. historika-exulanta, profesora Otakara Odložilíka. Stať je z prvního dílu Pejskarovy "Poslední poctu":

ODLOŽILÍK OTAKAR

* 12. 1. 1899, Kostelec na Hané
† 14. 7. 1973, Bohyně, Jugoslávie

PhDr. OTAK. ODLOŽILÍK VYSTUDOVAL gymnasium v Kroměříži, v roce 1923 dosáhl doktorátu na Karlově univerzitě v oboru moderních a středověkých dějin Evropy. V roce 1926 byl jmenován docentem historie. Po dvou letech odešel na fakultu slovanských studií londýnské univerzity (1928-30), odkud se za dva roky vrátil na Karlovu univerzitu do Prahy. V roce 1934 byl jmenován profesorem historie. Po Hitlerově vpádu do Československa, v březnu 1939 se podařilo prof. Odložilíkovi uniknout do Spojených států, kde vyučoval nejprve na univerzitě v Boulder, ve státě Kolorádo a od roku 1941 do 1943 na Kolumbijské univerzitě. V roce 1943 povolán do Londýna, kde působil jako poradce zahraničního ministerstva čs. vlády v exilu.

Roku 1945 se vrátil do Prahy ke své práci na Karlově univerzitě. Záhy byl jmenován členem Československé akademie věd. Po únoru 1948 odešel do exilu, přijal místo profesora evropské historie na Kolumbijské univerzitě, kde přednášel šest let. V roce 1955 přešel na Pensylvanskou univerzitu ve Philadelphii, kde přednášel až do své sedmdesátky. I v posledních čtyřech letech svého života, kdy již byl na odpočinku, příležitostně přednášel na Komenského univerzitě.

Ideově vyšel O. Odložilík ze školy prof. V. Novotného a v prvním období své vědecké činnosti věnoval pozornost problémům a náboženským otázkám husitské epochy. Za půl století své vědecké práce napsal spoustu publikací a článků v mnoha časopisech, v různých jazycích - česky, anglicky, francouzsky, německy nebo slovensky. Zabýval se v nich především historií střední Evropy od 14. do 17. století - psal historické úvahy a studie o Wyclifovi, Husovi, o husitských válkách, Jiřím z Poděbrad, o Českých a Moravských bratřích, Janu Amosu Komenském, o Protireformaci a třicetileté válce. Psal i o českém obrození a československé historii až do druhé světové války.

V roce 1966 zvolen čestným členem československé Společnosti pro vědy a umění v USA. R. 1969 vydali Odložilíkovi přátelé a žáci serii esejí pod názvem „The Czech Renaissance of the 19th Century“ (University of Toronto Press).

Přijede

Vladimír Škutina

V září má do Kanady a Spojených států přijet Vladimír Škutina. Turné má začít na Masaryktownu 12. září a má pokračovat v Ottawě (13. 9.), v Montrealu (14. 9.), New Yorku (19. 9.), Washingtonu (20. 9.), Columbu (21. 9.), Clevelandu (23. 9.), Detroitu (24. 9.), v Chicagu (26. 9.) v Londonu (27. 9.) a v Kitchenenu (28. 9.).

První tehdy získal úspěchy, když získal koňskou nátru.

Jsou místa, kde má kůň se lvem stejná práva i povinnosti: například cirkus o ZOO.

Kdyby uměl kůň mluvit, určitě bychom neřekli, že má moudré oči.

Čím je škeř lehčí, tím to má se životoprávou těži.

Ne každý kůň, který dobře slyší i dobře poslouchá.

Oproti člověku klapky na očích koně nezakazují.

Když tak pozorují koňský život, říká si, kéž bychom my lidé dělali samé koniny.

Ve svém projevu na banketu letošního montreálského kongresu Čs.sdružení v Kanadě John Reeves mluvil výmluvně o vášni Čechů a Slováků hledat a hájit pravdu a spravedlnost. Jestliže Havel, Jiřout a desítky dalších potvrzují Reevesův lichotivý pohled na určité rysy naší národní povahy, jiní /ti, kteří oficiálně a nikoliv z vůle lidu reprezentují čs.stát/ představují jiné, méně sympatické vlastnosti, naštěstí /či naopak/nikterak typicky české a slovenské. Představují v nejlepším případě/ drzost nepozvaných a nevitáných "hostů"; představují nechutný sebeobdiv všech malých i velkých usurpátorů, jimiž se hemží historie lidského rodu. Nelíší se nijak od Chomeiniů, Noriegů či Li Pengů, k nimž se chovají skoro jediná na světě /Sověti sedí na plotě/ se spojeneckým respektem. Cokoliv nepěkného možno říci o našich národech, tyhle ostudné představitele si nezaslouží. Nezaslouží si je zvláště v době, kdy představitelé jiných národů, ve stejné mocenské sféře, našli, ačkoliv rovněž zatížení dědičným hříchem marx-leninismu, dostatek pragmatického realismu a v některých případech snad i lidské slušnosti a národní hrdosti, aby pootevřeli politické brány koncentráků, v které jejich strana proměnila země, jimž vládnou. Jak právě ukázala Čína, jde-li o vedoucí posici komunistické strany, ne všichni komunisté jsou ochotni riskovat demokracii. A ti, kteří jsou ochotni ji riskovat, jsou k tomu donuceni prostou skutečností, že místo ráje pro pracující lid, který onomu lidu jejich strana slibovala, se její zásluhou dostavil všeobecný hospodářský krach. Nemluvě o týrání, vraždách a duchovní Sahaře. Ale až už tak učinili z jakýchkoliv důvodů, sovětský Gorbachev, maďarský Grosz a polský Jaruzelski, alespoň udělali několik gest - v sovětském parlamentě nově zvolený poslanec odsoudil sovětskou tajnou službu GPU v Gorbachevově přítomnosti způsobem, za který by se nemusel stydět ani náš Lubor Zink; maďarská vláda odstraňuje Železnou oponu a připravuje volby za účasti jiných politických stran; Polákům vláda dovolila, aby jí ovládnutí odhlavovali totální nedůvěru. Ale snad nejpozoruhodnější je otevření procesu s Nagym a jeho spolupracovníky /de facto prohlášení nynější komunistické vlády, že rozsudek nad těmito lidmi byl justiční vraždou/ a slavný pohřeb těchto obětí sovětské brežněvské doktríny, při čemž vyzváněly zvony všech kostelů po celém Maďarsku.. Hluboko v národním podvědomí všech nás, kteří jsme spojeni krví či srdcem či duchem se zemí Husovou a Masarykovou, jsou vryta jména Horáková, Píka, Kalandra.. Lidé nepotřísnění hanbou přináležitosti ke komunistickému spiknutí, lidé vzácné ryzosti a podivuhodné odvahy. Najde se někdo v obrovském aparátu komunistické vlády alespoň s takovou mírou lidské cti a národní hrdosti, aby následoval příkladu maďarského Grosze? Zrušení rozsudku nad těmito hrdinskými postavami a odsouzení těch, kteří nesou zodpovědnost za jejich popravu, by alespoň trochu zlidštilo profil komunistické hrůzovlády posledních čtyřiceti let.

Josef Čermák.

NAŠI V USA

Plk. Peter Vlčko z Lincoln Park, MI poslal dopis redakci listu "Whig-Standard" v Kingston, Ont. ve věci dr. Jozefa Kirschbauma. -- Jan Kunčíř ze South Paris, ME dostal od pres. Bushe fotografii s vlastnoručním podpisem. -- Dr. V. Prečan ze záp. Německa, přednášel nedávno na Konferenci o demokracii, která se konala ve Washingtonu. -- Zastupitelstvo Rady svob. ČSR se sešlo 2. 6. a je názoru, že je "třeba rozšířit kontakt a spolupráci s domovem", hlavně se všemi nezávislými iniciativami občanů. -- "Naše Snahy" věnovaly v č. 3 pozornost 70. výročí tragické smrti gen. M. R. Štefánika. -- Červnové číslo "Zpravodaje z Washingtonu" mělo 12 stran a zajímavý text. /Red. Josef Kučera by měl radost./ -- Přátelé S. Osuského vzpomněli, že koncem března t. r. by se byl dožil 100 let. -- Letos uplynulo už 20 let od smrti významného čs. matematika-exulanta prof. V. Hlavatého. -- Rovněž 20 let je to od odchodu Matěje Joska. -- Ve Washingtonu zemřela dr. Zorka Černá, 89., známá právníčka a kulturní pracovnice. Žila dříve ve Švýcarsku. -- Č. 2/89 "Proměn", orgánu Spol. pro vědy a umění, mělo 196 stran bohatého obsahu. -- 3. 5. tomu bylo 110 let, co se narodila Alice Masaryková; zemřela v Chicagu 29.

11. 1966. -- Dr. Pavel Šturman z Arlington, VA měl radost, že si někdo v exilu vzpomněl na Juraje Slávika. Poslal nám zajímavý materiál o svém otci Pavlovi /byl odborníkem na výrobu sýrů/ a o svém bratrovi Petrovi /byl řezbářem a výrobcem houslí/. -- Dr. Přemysl Tůma nám poslal další zajímavá data o Zdeňce F. Šnajberkové, která je pochována v blízkosti Welzlova hrobu v Dawsonu. Byla to družka cestovatele F. M. Perreta a oba zahynuli v prosinci 1977. -- Pí Dolly Prchalová se v Kal. sešla s prof. Ivanem Svitákem, který nám poslal zajímavý článek "Rozvědka v rozvědce". Po jedné sovětských agentech v Praze, kteří se v letech 39-červen 41 vydávali za členy záp. špiónážních služeb a podařilo se jim proniknout do sítě ÚVDu. -- Vlad. Dostál nám z Elmhurst, NY poděkoval za zveřejnění fakt ohledně E. Piřhy, který za Protektorátu pomohl mnohým vojákům, letcům a politikům do Polska. Finančně byl podporován R. Beranem a V. Stoupalem. -- Jan Filip, majitel motelu na White Mountain, NH a býv. čs. skaut, pozval čs. skauty a skautky z Jägerhofu v letech 48-49 k "Setkání po 40ti letech". /Vedoucího oddílu, který žije v Mississauga, Ont., bohužel pozvat zapoměli./ -- Vlad. Kříž ze S. Franciska znovu vydal sbírku povídek "Tvrz", 112 stran. Lze

objednat za \$7 na adrese: 1725 Turk St., Apt. 11., San Francisco, CA 94115, USA. -- E. Janečková, dčr. Ledecká, vlastnila v Plzni hotel Continental a znala se s gen. J. Hinds-em. -- "Hlas národa" přinesl pěknou recenzi knihy "Český šlechtic František Schwarzenberg". Vyšla v nakl. Polygon ve Švýcarsku. -- Svaz čs. sportovců v zahraničí doporučil svým členům knihu H. Jelínka "On Thin Ice", 203 strany; lze objednat za \$5:50 přes "Kan. Listy". -- Spertus College of Judaica v Chicagu udělila Erichu Kulkovi z Israele doktorát hebrejské literatury. -- V Perth Amboy, NJ vystoupila slov. národopisná skupina "Limbor".

Političtí je věc důvěry
Těměř 40 let služby naší
veřejnosti s největší ka-
nadskou životní pojišťovnou

SUN LIFE OF CANADA

VLADIMÍR VÁLEK, C.L.U.
Senior Representative

Tel. 626-3004

21 Four Seasons Pl., Suite 300, ETOBICOKE, Ont.
M9B 6J8.

Východně od 427.

O LETCÍCH

E. Pokorný hledá
Viliama Gábriše,
letce. -- Účast na

let. sjezdu v Anglii v r. 1990 plánují tito záp. letci z USA: J. Auer, M. Belda, J. Bogdan, K. Gedoš, Z. Karásek, dr. R. Kellner, Václav Korda, G. J. Mráz, H. Naylor, F. Peřina, J. Polívka, J. Šikl, J. Šimeček, V. Vaněk, Rev. K. Vít, F. Tanuška. -- Také polští letci budou mít v r. 1990 v Anglii sjezd na počest 50. výročí jejich příchodu na půdu Anglie. -- Náš dopisovatel E. Pokorný navštívil v Domově čs. důchodců v Chicagu gen. let. Jána Ambruše, býv. velitele 312. čs. stíhací peruti v rámci RAF. Kdo ho chce potěšit opožděnou gratulací nebo pohlednicí, zde je adresa: Gen. Ján Ambruš, 5061 N. Pulaski Rd., Chicago, IL 60630, USA. Niže uvedený snímek je z dubna 1989. -- Angl. vzpomínky Jana Shustra "Story of a Bohemian" mají 104 strany a zajímavé fotografie. Lze objednat za £11:95 na: United Writers Publications, Ailsa, Castle Gate, Penzance, Cornwall TR20 8BG. Tel. Pz. /0736/65954. Doporučujeme! -- Frank Brett působil po 20+let v Anaheim, CA. a nyní má ranch blízko kan. hranic. Kdo má adresu? -- Starosta Čs. Sokolstva v zahr. inž. R. Fiala znal doma v 50. letech Karla Slámu. -- Šiklova kniha "Praha v kleštích" jde dobře na odbyt. -- S/L Jiří Hartman plánuje účast na sjezdu v r. 1990. -- Na let. sjezdu v Apuldramu byl náš Míra Liškutín a F/O Riana Basted, známá herečka; byla meteorolog za války. -- Paní Bunžová v NY má ještě několik výtisků Liškutínovy zajímavé knihy "Challenge in the Air". -- J. Grygar, res. Walesu, se v r. 1951 v USA setkal s gen. Ambrušem. -- Plk. let. Miloš Provazník se nar. 1907 v Borohrádku u Kostelce n/Ořlicí a zemřel v r. 1970 v Londýně. -- Václav Cukr žil jistý čas v Kanadě; dnes žije na sev. ostrově N. Zélandu a těší se na sjezd v r. 1990 v Anglii. -- Filatel. revue doma přinesla interview s J. Ščerbou, který byl POW v Saganu; žije v Kutné Hoře. -- F. Bernard žije v Havant /Anglie/; kdo má přesnou adresu? -- Opavský Jos. Sehnal ocenil příjem let. stránek "KL". -- Podle "HR" neměly poč. války Avie B-534 úspěch v bojích proti Maďarům. -- Prof. Rychetský dokončil rukopis /40 stran/ "Historie sport. letectví na Humpolecku 1934-1989". -- Kniha P. Martina "Invisibles vainqueurs" zachytila i účast čs. letců nad Francií v r. 1940. -- Pražský list "HR" přinesl několik dlouhých článků o začátcích našeho letectva ve Francii v r. 1939. -- H. Prokop má novou adresu: No. 1 The Poppers, Ocean Drive, South Ferring, W. Sussex, BN12 5QL, England. -- Z Havl. Brodu se ozval J. Gablech. -- V Kanadě žijí 2 Jílkové: Josef u Toronta a jiný, který jako Ilek žije poblíž White Rock, BC. -- R. Půda oslavil vánoce ve společnosti býv. snoubenky K. Kuttelwaschera, díky "KL". -- Hledá se Lojza Zezulka. -- T. Vašek ocenil let. stránky "KL". -- Wendy Kent-Klánová navázala kontakt s M. Tesařovou. Znají se z Anglie. Wendy poslala dar na postavení pomníčku plk. let. J. Berounského v Brookwoodu; založili jsme pro ten účel "trust konto" a informovali jsme dceru jmenovaného ve Švýcarsku. -- Iveta Irvingová /v Praze/ by ráda navázala kontakt s vál. kamarády jejího otce. Je jí 18 let. -- Máme foto ze školy pro učitele létání v Olomouci z r. 1945-46; otiskneme příště. -- Sochař J. Kopic-Malátek nabídnul let. museu ve Kbelích měděnou sochu čs. pilota v RAF. -- V. Cukr působil v Něm. Brodě u 86. letky; přátelé na něho stále vzpomínají! -- L. Klínek má zásluhu o pěknou let. výstavu v Ostravě. -- Pohled z Počátek nám poslal M. Skokan. Z Humpolce se ozval J. Chytrý. -- Kniha O. Doubka "Ikarové bez legend a bájí" je doma populární. Po zásluze, -- Hofča zdraví svého býv. velitele V. Nedvěda. Poslal 2 zaj. fotografie z let. výstav. -- V Plzni zemřel Jan Šebera, 311.

Gen. let. Ján Ambruš oslavil v Chicagu 19. 5. 1989 své 90. narozeniny!

Victor Plávka-Urbán sloužil za SNP na let. Tri Duby. Dnes žije v Alice Springs NT, Austrálie.

Fero/Frank/Tanuška, nar. 26. 2. 18 Hrabovka, okr. Púchov; Krakov, Francie, mech. 312 a střelec u 311. V Kanadě do 1953, u Western Airl. do 1980, žije v Los Angeles.

S VDĚČNOSTÍ A OBDIVEM VZPOMÍNÁME NA NADPORUČÍKA-LETCE JOSEFA FRANTIŠKA, NAROZENÉHO DNE 7. ŘÍJNA 1914 V OTASLAVICÍCH, KTERÝ SVOJÍ ODVAHOU, PILOTNÍM A STŘELECKÝM UMĚNÍM ZPŮSOBIL HITLEROVSKÉ LUFTWAFFE ZNAČNÉ ZTRÁTY. BYL NEJVĚTŠÍM HRDINOU V BITVĚ O VELKOU BRITANII, KDY BĚHEM 28 DNŮ SEŠTŘELIL 17 LETADEL.

ZEMŘEL NEŠTÁSTNOU NAHODOU PŘI PŘÍSTANÍ SE STÍHACÍM LETOUM NEM HURICCAN NA LETIŠTI V EWELL SUTTON DNE 8. ŘÍJNA 1940.

ČEST JEHO PAMÁTKY.

PŘÁTELÉ A OBČANÉ, PRO JEJICHŽ SVOBODU OBĚTOVAL ŽIVOT.

Čs. stíhací letec Josef František sloužil za války u 303. polské peruti RAF. Na jeho rodném domku v Otaslavicích na Moravě je malá pamětní deska. O něco větší deska s tímto zněním tam má být odhalena v dohledné době.

Zleva: Belo Rohal a Josef Doubek, navig. u 68. Oba žijí v Adelaide, S. Australia. Rohal byl nav. let. Heinkel III, které s piloty Kozou a Mikušem, ulétlo ze Slovenska do Vinice; na palubě byli mj. K. Šmídke, Š. Hanuš a napor. Korecký. Datum letu: 2. srpna 1944. /Mjr. Lísický letěl 4. 8. 1944./

Zleva: Škpt. Rudolf Zima, nar. 1904, 310, zemřel doma 11. 6. 1972; Škpt. Vilém Murcek, nar. 1902, 310, zemřel v Olomouci v 50. letech. /Archív V. Paličky/

Zleva: Josef/Jeff/Bednář, zemřel 17. 5. 1971 v USA; Jaroslav Sodek, nar. 27. 12. 1913, RAF No: 787426, sloužil u 312, žije v Anglii; František Kudla, nar. 22. 6. 1916 v Hodoníně, RAF No. 788345 od 11. 8. 42, u 311. absolvoval 40 operací, vrátil se do Anglie 27. 1. 1947, emigroval do Austrálie a na NZ, kde pracoval jako mistr-tiskař a zemřel ve Wellingtonu 9. 8. 1985.

A. A. G. 23, W/Os School in Cranwell, Lines, přesné datum neznámé. Kursu velel F/Lt. E. B. Hughes; byli v něm: J. Buchta, M. Štěpánek, F. Bebenek, Lad. Novák, J. Brázda, J. Matějček, Karas, Mikulínek a Fr. Kudla. Tato jména jsme rozluštili na zadní straně fotografie. Může nám někdo napsat, v jakém pořadí tito muži sedí? /Foto je z archívu Fr. Kudly./

2 vzpomínky na kamaráda

JOSEF KYTL
27. 8. 1919-16. 5. 1989.

Dostali jsme do redakce 2 dojemné osobní vzpomínky vojenských kamarádů Jožky Kytla, kteří s ním za 2. světové války prožili dobré i zlé..

Arnošt Tesař, Oakville, Ont.:

"Pepa nikdy o té "válečné době" nemluvil. To není neobvyklé. Každý život se skládá z příjemných a méně příjemných zážitků. Bohudíky, na ty méně příjemné chvíle brzy zapomeneme a tak zbývají jen ty příjemné, někdy téměř legrační epizody. Domnívám se, že Pepa, jako i já a mnozí jiní, prostě s úctou k našim padlým kamarádům, nechtěl vyvolat dojem, že ta celá válka byla nějakou veselohrou. S Pepou jsem se sešel v

naši "ozdravovně" v Jeruzalémě koncem roku 1943. Bylo tam ještě několik veteránů, natolik zraněných, že již nebyli odsumuti s brigádou do Anglie, několik opozdilců, jako jsem byl já, kteří zmeškali první dva transporty našeho pluku a několik volynských Čechů, převedených z polské armády. Život v té "ozdravovně" byl velmi klidný. Bydleli jsme ve velkých stanech a strava byla dobrá. Vojenská rutina žádná. Večer byl biograf a po různu jsme si sedli potom do kantiny. Pepa na mě udělal velký dojem svým klidem a rozvahou. Jako Pražák, musím se přiznat, jsem o volynských Čechích moc nevěděl, ale s Pepou jsme si dobře rozuměli. Dne 4. ledna 44 jsme nastoupili cestu do Anglie. Nejdřív vlakem do Egypta, pak lodí "Orontes" do Liverpoolu v Anglii, přes Alžír a Gibraltar. Naše skupina, asi 100 osob, se mezi 3.400 pasažéry skoro ztratila. Těch 14 dní plynulo pomalu a žádná německá ponorka se k nám nepřiblížila. Mezi námi byl i zápasník Koroščenko. Jednou byl pozván na důstojnickou palubu, aby předvedl své "kumšty". Pepa mu dělal managera a já fungoval jako tlumočník. Emil s tím jeho kuřecím mozem, nám málem udělal ostudu, ale nakonec to dopadlo dobře. V Anglii jsme byli v Southend on Sea a pak jsme se oba dostali k dopravnímu oddílu. Pepa šel do dílen a já skončil u první roty. Pak jsem Pepu viděl jen tu a tam. Naposled jsem s ním mluvil při přehlídce v Praze. A potom až v roce 1952, když Pepa pracoval jako kuchař v Town and Country klubu v Torontě a já byl naproti u Simpson's. Pak jsme jaksi ztratili kontakt, až loni mě zavolaal a pozval na legionářskou schůzi. Opustil nás předčasně, uprostřed práce, kterou měl rád."

Josef Svatoň, Grand Valley, Ont.:

"Vlastenecké citění bylo vždy u volyn-

ských Čechů pěstováno v dobré míře. Proto, když na začátku 2. světové války se začaly tvořit čs. vojenské jednotky, stovky mladých Volynáků uposlechly hlasu svědomí a nastoupilo do zbraně proti Němcům. Mezi těmito dobrovolníky nechyběli bratři Kytlové. Je dlouhá cesta z Volyně na Střední východ. Josef Kytla se k naší jednotce připojil v Jeruzalémě a byl přepraven do Anglie. Seznámil jsem se s ním ve Skotsku, kde jsme sloužili u téže jednotky. Jako mnozí z nás prodělal v Anglii několik kursů v britské armádě a byl přidělen do dílen pro opravu nákladních a obrněných vozidel a tanků. A podobně tomu bylo i na západní frontě u Dunkirku. Po ukončení války byla jeho rodina přesídlena do Československa. Netrvalo dlouho a poměry pro býv. příslušníky čs. zá-

O vojácích

Dostali jsme darem několik starých čísel "Osvobození", ale stále nám chybí čísla: 1 až 97, 99 až 102 a 104. Kdo nám je může i půjčit?-- Doma vyšla zajímavá brožura o gen. R. Tesaříkovi, který pochází z Příbramska. -- Máme pěkné foto plk. V. Podhory v Itálii. -- Jar. Gajdoš je na návštěvě v Norimberku u svého býv. velitele, mjr. Karla Černého. -- Z archivu inž. K. Stallera máme zajímavý materiál "Čs. zbrojařská akce za WW2".

-- Plk. Frank W. dává dohromady data o tzv. vládním vojsku v Itálii. -- Lub. Volka se za války jistý čas skrýval v Kupičově na Volyni a poznal tam Josefa Kytla. -- Na slavnostní recepci ve Washingtonu pro ženy, které za války sloužily v týlu nepřítele v rámci OSS, byla dekorována býv. slovenská učitelka Maria Culovičová-Liuová z Hrnové. V této souvislosti je zajímavá kniha E. Hymoffa "The OSS in WW2", z r. 1972. -- Stále sháníme fotografie čs. důstojníků M. Plešmíta a K. Prokeše. -- Doma vyšla kniha "Partyzáni v Československu 1941-45". -- V okolí Liverpoolu žije býv. mjr. William Barker, dnes Sir William Barker, který působil před válkou v Praze a za války byl spojovacím důstojníkem mezi britskou a čs. armádou. Má doktorát z KU. -- Ervín Kozlíček působil po válce v Brazílii. -- Něm. špión Metzke se pohyboval v uniformě čs. poručíka po Anglii /měl papíry na jméno Josef Souček/, když byl britskou policií na irských hranicích zatčen, spáchal sebevraždu cyanidem. -- J. A. Ženíšek nám poslal zajímavé vzpomínky na rozpuštění čs. armády po likvidaci SNP. -- Doma vyšla brožura "Vzpomínky příslušníků čs. zahraniční armády-západ na léta 1939-1945". Pojednává jen o vojácích a letcích ze západu, pokud pocházeli z okresu Frýdek-Místek. Brožuru sestavil B. Ivánek a má 70 stran. -- B. E. Vazač nám z Francie poslal vzpomínku na Karla Tichého. Byli spolu u protitankové jednotky 1. čs. p. p. -- J. G. Polach sestavil zajímavý materiál o atentátu na Hitlera v r. 1939. Píše studii o podzemní moravské organizaci VELA. -- V. N. Duben napsal článek "kdo byl Václav Hradecský?" Hrál důležitou roli při kapitulaci Němců v sev. Itálii. -- Kpt. Arnošt Heller padl na Dukle 30. 11. 44. Pocházel z Kolína. -- Angl. ošetřovatelka přidělená k našim jednotkám u Dunkirku, Judy A. Gratton-Hovorka, žije v Chillivack, BC. -- Budeme našim čtenářům vděční za jakýkoliv dokument týkající se gen. Viesta. -- Asi 40 býv. čs. vojáků nastoupí cestu do Agde v Praze 17. 9., nejspíš za vedení dr. B. Steinera. Navštíví také Pzenas, Plouhain, Béziers, La Nouvelle, Sigeon, jakož i Paříž a čs. voj. hřbitov na La Targette. Návrat do Prahy 26. 9. -- Na české Volyni byly 2 velké podzemní odbojové organizace: Blaník a Aktiv. Zahrnovaly přes 75 vesnic a vydávaly časopis "Hlasatel". Redaktorem byl J. V. Rejzek. -- Por. Veverka se po válce vrátil do Prahy a záhadně zmizel. Kdo o něm něco ví? -- V Mississauga žije Josef Pumperka-Sinclair z Olomouce. v Anglii byl u Spojených předzvědných oddílů. -- Autor brožury o 2. p. p. v Agde, četař D. B., má žít v záp. Kanadě. Kdo ho zná?

padních jednotek se začaly zhoršovat. A tak v r. 1949 Josef opět se svým bratrem Jaroslavem překračuje ilegálně hranice do Bavor a stává se D. P. - displaced person, spolu s tisíci jiných uprchlíků. V táboře Murnau pod Alpami jsme se opět sešli na krátkou dobu. Další naše setkání s Josefem Kytlem, jeho bratrem a jinými Čechoslováky bylo pak u firmy De Havilland v Torontě. Od té doby se naše rodiny stýkaly poměrně často. Jeho oddanost k zachování styků s bývalými spolubojovníky a laskavost jeho rodiny umožnila naší legionářské odbočce se pravidelně scházet v jejich domě. A proto, v důsledku toho, co jsem zde krátce uvedl, byla jeho náhlá smrt zdrcující zprávou pro nás legionáře a pro všechny, kdo Josefa Kytla znali. Rozloučili jsme se s ním v pátek 18. května 1989. Josef Kytla byl dobrý člověk. Čest jeho památce!"

Účastníci Valné hromady Čs. Obce Legionářské v Anglii v dubnu 1989. Klečící první zprava je mjr. gšt. M. F. Kašpar, Cde C, druhý zprava klečící je předseda odbočky Čs. Obce Legionářské v Torontě Vladimír Dufek. Pátý stojící zprava je Josef Kytla. Byla to jeho poslední symbolická návštěva míst, kde za války jako čs. voják působil. /Budeme vděční za doplnění jmen všech osob na tomto snímku./

O PARAŠUTISTECH

Ač to plánoval, plk. Ron C. Hockey ze Skotska letos do Prahy ke kostelu sv. Cyrila a Metoděje na tryznu nepřijel. Je mu přes 80 a důvodem mohl být zdravotní stav. Za války velel 138. RAF peruti pro zvláštní úkoly /vysazování agentů za nepřátelskými liniemi/. Pilotoval letoun Halifax koncem prosince 1941, z kterého vyskočili Gabčík, Kubiš a další. --Ředitel archívů Moreshet v Izraeli, p. J. Robino, nám poslal zajímavý materiál týkající se Chavivvy Reikové a jejích druhů. Skupina byla vycvičena Angličany v Palestině a byla shozena na Slovensku během SNP, zřejmě bez vědomí Američanů. O Chavivě byly v Izraeli publikovány dvě knihy, existuje kibuc s jejím jménem, 6 měst má ulici s jejím jménem. Je po ní pojmenován důležitý vědec. --Tut a loď. Máme také kopii "smrti něho". --Reikové, který byl vydán po válce v Radvaní n/Hronom. --Jak přišel život po úmru 48 mjr. gšt. Jaromír Nechanský? Stal se obětí provokace Reicinova 5. oddělení MNO, resp. Hlavního štábu, byl zatčen s dr. V. Wahlenem a oba byli popraveni. Nechanskému prý přitížilo, že byl zetěm Laušman. --Také v nedávno vyšlé publikaci "Po stezkách brdských partyzánů", je několik kapitol o čs. parašutistech ze západu a z východu, např. o desantech INTRANSITIVE.TIN a CHALK. --Pro náš archív potřebujeme foto Vladimíra Hauptvogela ze skupiny CHALK a jeho druhů, Bednaříka, Nedělky a Künzla. /Napsali jsme v tom smyslu Künzlovi do Colombie v jižní Americe. /--Eduard Šebelle se nar. 28. ledna 1918 v Husinci v Prachatic. Žije v Rokycanech. --2. čs. samostatná paradesantní brigáda ztratila během bojů na vých. frontě svou zástavu. Jak se to stalo? Slibil nám o tom napsat očitý svědek. --Skupina historiků doma se snaží objektivně zhodnotit výsledky para-skupin CLAY a CARBON, které patří k nejúspěšnějším. Doma je známo, že existuje "nevyřešený spor" mezi veliteli obou skupin, kteří žijí v USA. Rozdíly v názorech na válečnou dobu zasahují do vztahů mezi dosud žijícími parašutisty. Mnoho okolností z obou operací je dosud nejasných a historie zatím zůstává oběma skupinám mnoho dlužna. --Jar. Šperl má slíbené doplnky k rukopisu "Bylo málo mužů" od R. Matuly, člena skupiny WOLFRAM, který žije v B.C. v Kanadě. --S.B. nám poslal tuto informaci: Podle povál. výpovědi Rudolfa Königa, člena brněnského Gestapa, který se podílel na stíhání členů skupiny BIVOUAC, světil se na jaře 1943 zatčený velitel skupiny F. Pospíšil ve vězení na Pankráci prof. L. Vaňkovi, že u Čoupků ve stodole, pod rozvodovou deskou elektrické instalace, bylo ukryto 30.000 marek. Prof. Vaněk prozradil tuto informaci Gestapu, které provedlo důkladnou prohlídku. Nalezlo popsanou skrýš, ve které byly v jutovém pytli zabaleny náboje, světelná munice a pistole. Peníze nalezeny nebyly. /Podle VHA Praha 308-125-17/4, strana 23 až 29. / Ve věci prof. Vaňka poslal S. Bertón z Austrálie "otevřený dopis" Svazu českých proti fašistických bojovníků v Praze. --Zajímavá kniha C. MacDonalda "Killing of Heydrich" je nyní k dostání v obchodech v USA a v Kanadě. --Stále se tvrdí, že gestapáci Leimer a Nachtman byli agenti NKVD.

Major A. Bartoš, M.C.

Britský válečný kříž majoru A. Bartošovi. Dne 19. ledna t.r. předal Britský velvyslanec ve Washingtoně válečný kříž příslušníkovi čs. zahraniční armády, majoru parašutistovi Antonínu Bartošovi, otci Tonyho Bartoše, náčelníka naší Jednoty. Ceremonii v budově Britského velvyslanectví na Massachusetts Avenue, N.W., byli přítomni: major Antonín Bartoš Sr., s chotí, br. Antonín Bartoš Jr. s chotí a syny Janem a Františkem, vyslanec Dr. Jan Kapánek s chotí, plukovník gšt. Jaroslav Kašpar-Rátý s chotí, major Miroslav Amorr, pí. Joyce Šustarová, vdova po zesnulém pplk. gšt. J. Šustarovi, a Frank Kanka, korespondent RFE s chotí. Citace odůvodňující udělení tohoto vysokého britského vyznamenání majoru Bartošovi, kterou velvyslanec Acland přednesl při této příležitosti zní:

Kapitán Československé Armády
Antonín Bartoš

"Kapitán BARTOŠ byl vysazen na Moravě dne 13. dubna 1944 jako velitel jedné z nejúspěšnějších tajných operací v týlu nepřítelů.

Od svého přistání na místě určeném udržoval spojení s centrálou téměř nepřetržitě a dodával mimořádně důležité informace včetně zpráv o železničních transportech, vojenských jednotkách, válečném materiálu atd. To všechno dokázal v zemi, resp. v oblasti v níž se považovalo za vyloučeno aby operační agent vydržel na živu déle než 3-4 měsíce.

Kromě toho vybudoval rozsáhlou organizaci odporu a připravil více než 40 ploch pro vysazení parašutistů a shození výzbroje a jejich příslušná data oznámil centrále. Tuhá německá kontrola na celém území ho nutila být stále v pohybu aby předešel odhalení. Byl v neustálém nebezpečí. V jedné takové kritické situaci v únoru 1945, kdy dům v němž se skrýval byl obklíčen Gestapem, zastřelil tři z nich a podařilo se mu uniknout.

Britské Velvyslanectví
ve Washingtoně,
19. ledna 1989."

Po skončení oficiální části ceremonie se konala recepce v přijímacím salonu velvyslance, který též objasnil proč došlo teprve nyní k předání vyznamenání majoru Bartošovi. Ve skutečnosti byl válečný kříž pro majora Bartoše poslán do Prahy již v roce 1948, ale po komunistickém puči. Bartoš zatím uprchl s rodinou do Francie a později emigroval do U.S.A.

Teprve v roce 1977 se dozvěděl, že mu byl udělen Britský válečný kříž, a trvalo to opět až do roku 1988, kdy, při osobní návštěvě v Londýně mu bylo sděleno, že M.C. mu bude předán oficiálně na Britském velvyslanectví ve Washingtoně. A tomu došlo v lednu t.r.

Je pro nás velkým zadostiučiněním, že se majoru Bartošovi konečně dostalo zaslouženého uznání za jeho hrdinské činy ve válce v níž šlo o samé bytí našeho národa. Major Bartoš podstatně přispěl k porážce nacismu a obnovení Československé samostatnosti. Jeho vyznamenání je též uznaním hrdinství desítek tisíců Českoslováků, kteří položili své životy v nerovném boji proti nepříteli doma i za hranicemi ve jménu jedné a téže vznešené ideje demokracie a svobody.

"Zpravodaj z Wash." Jaroslav Kašpar-Rátý

muž, který se jmenoval INTREPID

Letos v lednu zemřel na Bermudách Sir William Stephenson, který byl za války šéfem rezidentury SIS v New Yorku s titulem "British Security Coordinator". Jeho úkolem bylo kromě zpravodajské a podvratné činnosti proti nacistickému Německu udržovat spojení mezi SIS a zpravodajskými orgány americké vlády. V boji proti Němcům si získal určité zásluhy, ale to zřejmě nestačilo jeho životopisci, kanadskému žurnalistovi Williamu Stevensonovi. V roce 1976 Stevenson o něm napsal knihu "A man Called Intrepid", ve které jej představil jako spojku mezi Churchilllem a Rooseveltem a jako šéfa prakticky celé britské tajné služby, který vlastně sám vyhrál "tajnou" válku proti Hitlerovi.

Kniha měla dosud asi dvacet vydání, z nichž poslední britské /po několika soudních procesech pro urážku na cti/ uvádí, že tento román je fikcí. Americká a kanadská vydání však vyšla bez tohoto varování. Už od roku 1976 upozorňují na problém "Intrepida" naše historiky, protože v knize jsou - mimo jiné - dva nesmysly: Předně redaktor Stevenson tvrdí, že Sir William vymyslel atentát na Heydricha, kterého prý považoval za svého hlavního nepřítele, a naše parašutisty prý podrobil výcviku ve svém tajném táboře v Kanadě u Toronta. To je nesmysl, protože ani jeden z dotyčných parašutistů nebyl v Kanadě. Fotografie otištěné v knize jako ukázka jejich výcviku jsou záběry z filmu o jiné akci natočené až po válce.

Avšak druhý nesmysl, je-li to vůbec výmysl, je kapitola o gen. Eliášovi, předsedovi protektorátní vlády, který byl po příchodu Heydricha do Prahy zatčen Gestapem pro spojení s podzemím a s Londýnem a po atentátu na Heydricha popraven. Stevenson tvrdí, že Sir William považoval gen. Eliáše za kolaboranta a zrádce /"Judas"/, že nařídil, aby Gestapo v Praze o něm dostalo poštou falešné informace a zatklo jej. Autor však uvádí nepřesná data a různé jiné informace o gen. Eliášovi, které neodpovídají skutečnosti. Vymysleli si Stevenson a Stephenson celou věc nebo snad skutečně v Praze někoho Gestapu "shodili"?

Takových výmyslů a nesmyslů je v knize víc. Od prvního vydání knihy, řada britských autorů, kteří psali knihy o podobných námětech, poukázala na to, že jde vesměs o legendy, že kanadský archív BSC, na který se Stevenson v knize odvolává, neexistuje, že "Intrepid" nebyl "Intrepid" a že Churchill jej vlastně ani neznal. Nigel West v knize "A Tread of Deceit" z roku 1985 píše, že šéf BSC měl v SIS krycí značku "48100" a že "Intrepid" byla vlastně telegrafická adresa BSC v New Yorku, zaregistrovaná veřejně u Western Union. A Churchillův tajemník John Colville ve své knize o Churchillovi z roku 1981 odmítá tvrzení, že Sir William byl spojkou mezi Churchilllem a Rooseveltem.

Přes to však, když Sir William Stephenson v lednu t.r. zemřel, "Washington Post" a "L.A. Times" a jiné noviny přinesly nekrology, kde opakovaly staré nesmysly a legendy. Napsal jsem o tom redakci "Washington Post" dopis, ale ten nebyl uveřejněn. Chtěl bych jen dodat, že naše historiky by měl případ "Eliáš - Judas" zajímat. Pro ně uvádím tuto informaci: O Stephensonovi a BSC vyšla už v r. 1962 kniha "The Quiet Canadian". Napsal ji Harford Montgomery Hyde /za války Stephensonův spolupracovník v New Yorku/ poněkud střízlivěji než Stevenson. Hyde také píše o případu "Judas", avšak neuvádí, že jde o gen. Eliáše. Hydeův archív je v Roskillově knihovně na univerzitě v Cambridgi v Anglii. Snad se tam najdou podrobnosti, případně informace, o vlastně jde. Jde-li skutečně o gen. Eliáše, pak by nám měl někdo z žijících pracovníků BSC podat nějaké "vysvětlení".

V.N. Duben

"Zpravodaj z Wash."

U kostela sv. Cyrila a Metoděje /dříve sv. Karla Boromejského/ v Praze. Datum: 18. června 1982. Zleva: Šeda, Jiroudek, neznámý, Hřebačka a Hlučka.

Uctěna památka čs. vojáku

PRAHA (ČTK) — Písní akt při příležitosti 47. výročí padlých čs. vojáků, kteří v květnu 1942 provedli atentát na Heydricha, a dalších čs. občanů, již se ukrývali a pomáhali jim v jejich boji, se v neděli uskutečnil u pravoslavného chrámu Cyrila a Metoděje v Resslově ulici v Praze.

Za zvuku pochodu Padlých revolucí položili vance k pamětní desce, připomínající činy a jména čs. vojáků a občanů i datum 18. 6. 1942, představitelé Federálního ústředního výboru Čs. svazu protifašistických bojovníků v čele s jeho místopředsedou generálporučíkem Františkem Šádskem, zástupci OV KSČ, OV Národní fronty, ObNV a OV ČSPB v Praze 2, účastníci čs. odboje a pamětníci pohynutých dnů "heydrichiády". Vánci pravoslavné církve zde položili také pravoslavný metropolita pražský a celého Československa Dorotej a kancléř pravoslavné církve Jaroslav Šuravský. Písního aktu se rovněž zúčastnili představitelé zastupitelských úřadů SSSR, Velká Británie, USA, Francie a Kanady v ČSSR.

Z OKUPOVANÉHO ČESKOSLOVENSKA významný

čs. skautský autor Jaroslav Foglar se 6.7.t.r. dožívá ve zdraví svých 82. narozenin. V interview, které poskytl nedávno pražským novinářům prohlásil, že nej-smutnější v jeho životě byly roky 1941, 1950 a 1972. /Jednou zakázali čs. skauting nacisté a 2x čs. komunisté./ -- V Praze zemřel dirigent Bohumil Kulínský, 78. -- Čs. tisk vzpomněl, že před 20ti lety zemřela Olga Scheinpflugová. -- Množí se výtržnosti mladých chuligánů na pražských tramvajích a v podz. dráze. -- Čs. mu-ži se průměrně dožívají věku 67.5 let, ženy 75. -- Do vinárny "Pod Petřínem" chodíval hrát kuželky W.A. Mozart. Dnes vinárna neexistuje, ale ozývají se hlas-y, aby byla obnovena, už z ohledu na zahr. turisty a jejich tvrdé valuty. -- Se zpožděním se dovídáme, že 19.7.1988 zemřel v Praze Jan Brzák-Felix, legenda kanoistiky, 76. Začal svou sportovní kariéru jako vodní skaut. -- Na svátek sv. Jiří, patrona čs. skautů, vyšel v ČSSR časopis "Čin-zpravodaj čs. skautů a skautek". Úřady proti iniciátorům za-tím nezasáhly. /Zprávu přineslo Rádio svob. Evropa v Mnichově. / -- V Bratislavě zemřel známý slovenský jezdec kpt. Ján Škodáček, 90, zakladatel jezd. oddílu Sokola Bratislava. Vojákoval u 37. dělostřeleckého pluku v Nových Zámkoch. Byl vyhledávaným filmovým po-radcem, např. filmu "Jánošík". -- Dalibor Frištenský, nar. 1921, je vedoucím restaurace "U princů" v Žel. Rudě. Se zájmem jsme si přečetli jeho článek o zápasníkovi světového formátu Gustavu Frištenském, jeho strýci, který byl z Litovle. -- Fotbalista Luboš Kubík z pražské Slávie, který loni požádal o asyl v NSR a žil na čas v Anglii, se vrátil do ČSSR a hned nastoupil voj. službu. -- V Praze um-řel jazzman Karel Velebný, 58.

JASNÉ SLOVO

Porozprávěl Alexandr Dubček v ma-darské televizi. A dobře bylo, že tam promluvil. Prý, řekl, na jaře 1968 usi-loval v Československu o totéž, co se nyní děje v Maďarsku.

Nu, tak zcela to skutečností ne-odpovídá. Vždyť i jeho reformovaná strana si dělala nárok být vedoucí sí-lou. O tom, že by demokraté měli mít stejná práva jako socialisté s lid-skou maskou, nebylo ani řeči.

V Maďarsku je vývoj přece jen po-někud jiný. Obnovila se sociální de-mokracie, znovu je na scéně strana malorolníků. Formují se liberálové i křesťanští demokraté, nemluvě o nejméně půl tuctu seskupení nejrůz-nějších směrů. A sami komunisté ří-kají, že politický pluralismus je je-dinou cestou budoucnosti. Slova správná, odvážná. Budoucnost pak ukáže, zda to maďarští soudruzi myslí skutečně vážně.

Alexandr Dubček — i ti ostatní: Smrkovský, Císař, Kriegel, Mlynář... však o opravdovském politickém plu-ralismu 1968 nechťeli ani slyšet.

A dnes? Dnes stále ještě k tomu základní-mu problému demokracie mlčí. Řeči se vedou, voda plyne, skutek utekl... Ale řeči, plané řeči, nikdo nepo-třebuje. Čeho je třeba, je jasné slovo. Slovo, zda to s demokracií, tou sku-tečnou, myslí vážně.

Je čas, aby to řekli. Na píno. Dub-ček a ti ostatní.

Lidé doma i v exilu na to mají prá-vo.

A oni — povinnost...

Rudolf Ströbinger
"Nár. Politika"

Nový U.S. Ambassador v Československu

Shirley Temple provdanou Black, kterou známe z let je čs. občanů. Nedávne události na Václavském náměstí v Praze proti občanům, kteří přišli u- položením květin na místo, kde v protestu proti násilí obětoval svůj život, jsou podobné s udá- lostmi na hlavním náměstí v Pekingu, kde krev studentů zbarvila dlažbu kolem symbolické bo- hyně demokracie a sta a tisíce Palachů v Číně platí životem, vyhnanstvím nebo krytými tresty za neuhasilnou touhu lidské bytosti po svo- bodě a demokracii.

Inu, vedení čs. komunistů přehodilo vyhýbku dě- jin: Už nikdy více "Sovětský svaz náš vzor!", ale "Rudá Čína náš vzor!" Naší útěchou jsou slova velkého exulanta J.A. Komenského: "Věřím, že po přejití víchřic hněvu, vláda věcí Tvých se k Tobě navrátí, ó, lidé český!"

President R. Nixon si všiml jejího diplomatického talentu a v roce 1969-70 ji jmenoval jako zástupce do U.N. Načť v roce 1976-77 byla jmenovaná prezidentem Fordem U.S. Ambasadorem do Ghany. Později pracovala pro State Department a sloužila na různých mezinárodních komisích.

Loyální k nynějšímu prezidentovi Bushovi a pro svoji schopnost byla jmenovaná prezidentem Bushem jako nový U.S. Ambassador do Československa

ČS. LÉKAŘI VE SVOBODNÉM SVĚTĚ

Z iniciativy dr. Jaroslava Bouze ze St. Antonu v Rakousku, dr. Jarmily Vašíčkové z Braunsbachu v NSR a dr. Otakara Zoufalého z Neubulachu v NSR, se setkali ve dnech 5.-7.5. čeští a slovenští lékaři. Hostitelem asi padesáti účastníků - lékařů všech oborů - a takřka stejného počtu rodinných příslušníků a přátel, se stal zámek Dottingen u Braunsbachu v nádherném kraji Hohenlohe - Franken. Likvidací lékařské komory v Českosloven-sku zanikla jediná stavovská lékařská organizace a v tzv. Svazu zaměstnanců ve zdravotnictví (součásti ROH - vedení měl zaměstnanec pošt a telegrafů!) neměli lékaři vlastně proti většině stídně-zdra-votnického a pomocného personálu ke svým speciálním problémům co říci. V roce 1968 vznikl takřka spontánně

Perestrojka v ČSSR

ANEB S RUDOU ČINOU NA VĚČNÉ ČASY!

Sovětský svaz náš vzor! Se Sovětským svazem na věčné časy! Kdo žil v Československu po komunistickém převratu v únoru 1948, jistě si živě pamatuje na záplavu plakátů a hesel na veřejných budovách, na školách, ve všech novinách a časo-pisech, ve všech provoláních komunistické strany, na všech májových přehlídkách a ve všech učebnicích dějepisu: Sovětský svaz náš vzor! Sovětská žena náš vzor! Sovětský želez-ničář náš vzor! atd. až po Sovětský svaz na věčné časy! Jenže jaksi to nevychází! Jak pragnostika praví: člověk mí-ní, Pán Bůh mění! Anebo české a slovenské mozky nelze tak snadno umýt. Dnes se výše zmíněná hesla nehodí dočasným komu-nistickým mocipánům do krámu! Následkem toho, tato samospa-sitelná hesla zmizela v dnešním Československu jako když proutkem mávne. Mezitím sousední Poláci přebírají účast ve vládě vytvořením vládní opozice a plánují se tam demo-kratické volby s možností úřadu prezidenta pro Lech Walesu. Navíc inteligentní a průbojní Maďaři bourají ostatné dráty Železné opony na hranicích s Rakouskem, exhumovali kosti ná-rodního hrdiny Imre Nagyho z neoznačeného hrobu, kde byly smíchány se zvířecími kostmi z budapeštské zoologické zahra-dy, a znovu pohřbili jeho pozůstatky za účasti čtvrt milio-nu vlastenců. Současné plánují demokratické volby za účasti více politických stran.

V ČSSR se gubernátoři usnesli provést také změny a tak vy-hlásili odstranění výzev výše uvedených a na místo pokro-ku vyhlásili zpátečnictví. Místo větší demokracie nastoli-li vládu pendreků a násilí a začali razit nové heslo a nový směr: S rudou Činou na věčné časy!

Jak prohlásil gen. tajemník čs. komunistické strany Milan Ja-keš: "Je nezbytné učinit resolutní akce proti všem, kteří chtějí demonstrovat proti socialismu a proti zájmům našeho lidu!"

V minulosti čs. vláda a strana vyslovily svou nespokojenost nad občany, kteří neměli zájem kupovat speciální antény pro příjem moskevských televizních programů, ale jakmile v Moskvě nastala perestrojka, všechny speciální antény byly vypro-dány a čs. vláda zastavila výrobu dalších. Čs. občané sledují pořady z Moskvy v tiché naději, že přece jen vedení strany dostojí slovu a Sovětský svaz bude náš vzor a ovlivní vnitř-ní poměry ve státě Čechů a Slováků.

Drsná skutečnost je však poněkud jiná, než nadě- je čs. občanů. Nedávne události na Václavském náměstí v Praze proti občanům, kteří přišli u- položením květin na místo, kde v protestu proti násilí obětoval svůj život, jsou podobné s udá- lostmi na hlavním náměstí v Pekingu, kde krev studentů zbarvila dlažbu kolem symbolické bo- hyně demokracie a sta a tisíce Palachů v Číně platí životem, vyhnanstvím nebo krytými tresty za neuhasilnou touhu lidské bytosti po svo- bodě a demokracii.

Inu, vedení čs. komunistů přehodilo vyhýbku dě- jin: Už nikdy více "Sovětský svaz náš vzor!", ale "Rudá Čína náš vzor!" Naší útěchou jsou slova velkého exulanta J.A. Komenského: "Věřím, že po přejití víchřic hněvu, vláda věcí Tvých se k Tobě navrátí, ó, lidé český!"

Petr Skála.

Svaz českých a slovenských lékařů. Tato organizace vystoupila z odborů a měla v létě 1968 svůj ustavující sjezd v Brně. Reprezentovala tehdy přes 20.000 lékařů a byla v socialistických zemích první samostatnou stavovskou organizací, nezávis-lou na odborech dirigovaných vládou. Nesmyslné oficiální tvrzení, že lékařská péče je v Československu zdarma - když každý si již předem musí toto ošetření zaplatit ve formě daní - neschopná zdravot-nická organizace, zrušení svobodné volby lékaře a zavedení pausalizovaných odměn lékařů, způsobily absolutní debakl léčebné péče. K tomu přistupuje katastrofální nedostatek léků a nízká kvalita těch, které vůbec jsou k dispozici. Výsledky tzv. "Sjednocené zdravotnictví" se nejlépe odrážejí v tom, že se v Českoslo-vensku zcela v protikladu k celosvětovému vývoji zkracuje průměrné dožití. Tento úkaz je jedinečný ve zdravotnické historii a dochází k němu jen v zemích se socialis-tickým zřízením. Obdoba se nenajde ani v rozvojových zemích, natož pak v zemích, v nichž je zdravotní péče založe-na na kapitalistických principech. Nespoko-jenost lékařů s takovými poměry, jejich pronásledování z třídních důvodů, úplná deklase tohoto stavu vedly k tomu, že při první příležitosti - nejen po roce 1948, ale zvláště pak v roce 1968 značná část lékařů - uvádí se přes dva tisíce - opustila Československo a odešla na Západ. Nedostatek lékařů v západních zemích přispěl k tomu, že velká většina těchto exulantů měla brzy možnost dobře se zařadit ve svém oboru. Dnes je již situace jiná a nadbytek lékařů ve všech západních zemích ztěžuje podstatně mož-nosti získat zaměstnání pro ty, kteří nyní přicházejí. Nesmírně důležitý je nyní moment skutečně politicky pronásle-dovaného nebo pouze "hospodářského" uprchlíka.

V zámku Dottingen se většina účastníků sešla již v pátek 5.května. Hlavní program zahájila příštího dne iniciátorka setkání, dr. Jarmila Vašíčková. Následoval pozdrav-ný projev starosty města Braunsbachu. Akutní onemocnění zabránilo, aby před-nášku o lékařské etice přednesl sám její autor a tak v jeho zastoupení se velmi pěkně zhostila tohoto úkolu dr. Vašíčková, která Bouzovu přednášku přečetla. Ohlas této přednášky byl tak přiznivý, že bylo rozhodnuto, aby se dr. Jiří Kelim pokusil uveřejnit v "Deutsches Aerzteblatt" nejen stručný referát o našem setkání, ale i úplné znění této vědecké práce. Sloven-ský historik dr. Ján Mlynárik promluvil na téma "Působení a vliv českých lékařů na zdravotnictví na Slovensku". Mlynárik zhodnotil skvělým způsobem podíl českých lékařů na vývoj slovenského zdravotnictví od vzniku Československa až po současnost. Pro vzájemné poznání a sblížení lékařů obou našich národů vykonal zde Mlynárik velký kus záslužné práce.

Dr. J.F. Maška strávil již třikrát několik měsíců jako lékař na straně mudžahedínů v Afghánistánu. Jeho přednáška, doplněná promítnutím diapositivů, dala nahlédnout nejen do boje těchto bojovníků za osvobo-zení Afghánistánu z područí komunismu, ale seznámila posluchače s neuvěřitelnými zdravotnickými poměry v této zemi a s prací lékařů v nepředstavitelných podmín-kách.

Kulturní část setkání vyplnila písněmi členka stuttgartské opery, sopranistka paní Koupilová-Tichá a virtuoska na cimbal paní Zlatníková. Přednes dvou básní z Bezručových "Slezských písní" byl celkem vhodným doplňkem.

Následovala vzpomínka na na Západě zesnulé lékaře, dr. Františka Teunera, dr. Vladimíra Groha, dr. Jiřího Kolominské-ho a dr. Augustina Kekaisla.

Konečně došlo k volbě funkcionářů Svazu českých a slovenských lékařů ve svobod-ném světě. Navrženi funkcionáři do presi-dia této organizace byli zvoleni naprosto jedhnohlasně. Toto prezidium se bude častěji scházet, pokusí se udržovat kontakt mezi námi všemi ve svobodném světě a zorganizuje další setkání opět v příštím roce. Členy prezidia se stali: dr. Eva Kotrusová, dr. Jaromír Kubín, dr. Jarmila Vašíčková, dr. Luděk Vašíček a dr. Otakar Zoufalý sen. Počítá se se spoluprací dr. Jaroslava Bouze, který - jak již uvede-no - se pro onemocnění nemohl zúčastnit. Eventuální dotazy a informace o naší organizaci rádi poskytnou: dr. Jarmila Vašíčková, Schulstrasse 20, 7176 Brauns-bach, BRD, nebo dr. Otakar Zoufalý sen. Brenzstrasse 2, 7265 Neubulach, BRD.

K financování našeho příštího setkání se již přihlásily závazně tři firmy farma-ceutického průmyslu, takže finanční zatížení účastníků - mimo náklad na ubytování - asi takřka odpadne.

Petr Skála.

švýč. "Zpravodaj"

O.Z.

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRANIČÍ

Jožka a Vlasta Švehlákovi z Adelai-de pokračují na své cestě kol světa; poslali nám pohlednici z Vídně. --V Indexu vyšla knížka "Srpen 1968", 200 stran. Mezi autory jsou: B. Šimon, J. Dienstbier, K. Lánský a V. Šilhán. --MUDr. Milan J. Lexa, t.č. v NSR, by se rád usadil v Holandsku. --Dr. Josef Kratochvíl navrhl radním v města Ostfildern, aby pojmenovali jeden z nových parků po R. Wallenbergovi. --Andělovi z Melbourne se v Anglii sešli s K. Kynclem a ex-pilotem Vojtou Smolíkem. --L. Havlíčková z Londýna navázala kontakt s čs. filmovým producentem v Las Vegas, J. Jarošem. /Ten navštívil Toronto v pol. června. /--V NSR mají úspěchy V. Nedomanský, Jano Starší a Jiří Kochta-jako hokejoví trenéři. --Nečekaně zemřel ve švýc. Winterthuru Michal Srnec, 66, Slovák čs. zaměření. --10 let uplynulo od smrti spisovatele Jana Kolára; nar. se v r. 1923 v Praze, zemřel v Lucemburku. --Nejmladší bratr gen. M. R. Štefánika se jmenoval Kazimír, nar. v r. 1893, zemřel 1971 v Argentině. --10 let uplynulo od odchodu autorky Věry Stárkové-Secké. Zemřela v Reading, Anglie. --Letos by Blažej Vilím oslavil "80". --20 let je tomu, co odešel kard. Josef Beran. Zemřel v Římě. --Poblíž Raleigh, Essex, žije Kevin, syn Otakara Šindeláře z Niagara Falls, Ont. Má koně a je odborníkem na parádní koňské postroje. --V Mnichově vychází kniha Vlad. V. Dostála "Švehla - profil čs. státníka". --Dr. Karel Hrubý byl na sjezdu v Heidelbergu zvolen novým předsedou Čs. sociální demokracie. Dr. Vilém Bernard se stal čestným předsedou na návrh V. Holuba. Gen. tajemníkem se stal Jiří Loewy, redaktor "Práva Lidu". /Kanadskou zemskou org. zastupoval do-bře dr. Martin Skála ze Sudbur. /--Krásný pohled došel od pí Frkalové, majitelky Pensionu Milan v Zell am See. /Už jsou to 2 roky, co její muž zemřel. /--Čs. diplomat V. Ludvík požádal v Anglii o pol. asyl a jeho zá-sluhou byli vypovězeni 4 diplomaté-špióni. Hlavou byla dr. Helena Křepelková. --Tomáš Hekl, 20, by rád ze Švýcar do Kanady; pochází z O-strova n/Ohří. --Jedna z hlavních ulic v Mexiku nese jméno TGM. --V Austrálii se jako novinář uplatňuje Václav Krsek. --Gumáš J. Souček z Brazílie, by rád navázal kontakt s odborníky v tomto oboru. --Díky J. Hlavničkovi oslavili naši v S. Paulo 28. X., za účasti asi 300 osob. --Přátelé Mil. Mráčka stále pátrají po podrobnostech jeho smrti na dán-ské ryb. lodi v r. 1949, při pokusu o il. vstup do Švédska. --Hobojista Tancibudek dostal Order of Australia. /Právě je se svou paní, roz. Hás-kovou, v Torontě. --J. Pánek/Holandsko/ poslal pozdrav z ostrova Guern-sey. --Manželé Málikovi by rádi z Hol. do Kanady. --Dr. J. Kratochvíl nap-sal pro č. 3/89 revue "Ecologie"/vychází ve Stuttgartu/ pěkný článek o prof. Svojsíkovi a čs. skautingu. --Pí Marš. hledá Studihrada a Zoulou. Také L. Čížka a A. Černého. Znalá Mirka Smiška ze Lštětí u Čerčan. --Římské Nepomucenum oslavilo "60", rektorem je dr. Karel Vrána. --Posl. číslo "Práva Lidu" mělo 16 stran. --Z Vídně se ozval J. Kotaška. --Ele-ktrikář J. Muc by rád z NSR do Kanady. --Erich Kulka napsal knížku "Escape from a Death Train", 204 strany. Vyšla v NY, autor žije v Isra-eli. --Posl. číslo římských "Listů" mělo 98 stran. --Poslanec A. Čížek je se svým "Bičem" v 31. ročníku. Podivuhodná vytrvalost a jeho humor je pořád dobrý! --J. Hajna obstará záruky z Kanady do zámoří pro strojní-ky a zámečníky. Adresa: Box 302, Port Colborne, Ont. L3K 5W1, Kanada. --Zorka P. z Bruselu navštívila Rakousko a hrob svého manžela Mirka. --Z. Šmerda, NSR, plánuje návštěvu Kanady. --Zatkovi by rádi ze Španěl do Kanady. --A. Trávníček hledá p. Žáčka; Švéd-sko? --V Římě byl na kněze vysvěcen Jan Vokál. --V Londýně přednášel psycholog dr. Kabela. --Vl. Škutina přednášel na věd. sympoziu v Holandsku. Organizátory byli: M. Kabela, J. Bob-ková a H. Orlová. --Kludští ze Stuttg. navštívili Jugoslávii.

"Klub rodáků ze Strašic ve svob. světě" nám sdělil, že 9. února 1989 zemřel ve Švýcarsku jeden ze zakládajících členů, p. Karel Palivec, 69. Strašice jsou v ro-kycanském okrese a rodáci jsou známi tím, že vědycky "dr-ží pohromadě". Foto nám zapůjčil L. Mi-kulík. Předsedovi klubu B. Velvarskému jsme poslali kon-dolenci.

Z Vídně došla smutná zpráva, že tam dne 23. 5. 1989 zemřel populární kněz P. Josef Novotný. Vzpomínají na něho v do-brém stovky našich, kteří prošli Rakouskem od roku 1965. Narodil se 17. října 1931 v Praze a vystudoval filozofii na KU. Teologické studia ukončil v Augsburgu a knězem se stal 6. září 1965. V r. 78 byl jmenován provinciálem křesťanů pro Rakousko a záp. Německo. Dlouhá léta vyučoval náboženství v české škole J. A. Komenského. Nejznámějším se však stal svou sociální prací mezi čs. uprchlíky v Traiskirchen, kam dojížděl velmi často. Navštěvoval také podtábory na rakouském venkově. Byl to vzácný muž. Čest jeho památce! /Foto je z roku 1978./

Největším podnikem na zpracování hovězího a ov-čího masa na Tasmánii je firma Blue Ribbon Co., kte-rou vlastní krajan Josef Chromý. Je to mamutí pod-nik, který vydavatel t. l. loni navštívil. Vydázejí prvotřídní maso a uzeniny do celého světa, hlavně do Japonska.

Když se sejdou naši z okolí Burnie na Tasmánii a přijde paní Věra /na fotografii se svou oblíbenou harmonikou/, je veselo. Vpravo je red. Petr Rada, redaktor "Hlasů" ze Sydney, NSW.

Populární krajan Jo-sef Matys žije v Nid-rie, Vict. Je aktiv-ní v odb. Čs. Obce Le-gionářské v Melbour-ne, Vict.

Krásná rodina poslance Jindřicha Nermutě v Launcestonu na Tasmánii. Hlavní zásluhu má ale paní Anna Nermutová, první vlevo. /Za ní je poslanec Jindřich Nermut./

HODLÁTE-LI KOUPIIT NEBO PRODAT
DŮM, OBCHOD, ŽIVNOST
NEBO JINÝ TYP NEMOVITOSTI..
obraťte se s důvěrou na

GEORGE J. B. DANES

Family
Trust

Corporation Realtor

Tel. 439-1660 /anglicky/
266-1659 /česky/

DOMÁCÍ UZENINY
*
EVROPSKÉ LAHŮDKY

PARKLAND
MEAT PRODUCTS
ILJA
SANDA

2216 BLOOR WEST (u Runnymede)

TORONTO, ONT. M6S 1N4

TEL: 766.8338

Máme také houskové knedlíky.